

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 14 września 2020 r.

DIH-4.709.42.2020.BP

DECYZJA DIH-IV/53/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668 z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Karola Szczęsnego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Firma Revo Karol Szczęsny od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie nr PO.125.C.2020.PC z dnia 26 czerwca 2020 r. (nr akt sprawy: DO.8361.39.2020), którą na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 27 lutego 2020 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie, zwany dalej również „Mazowieckim WIIH”, zawiadomił przedsiębiorcę Karola Szczęsnego zwanego dalej również „Stroną”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”. Przedmiotowe pismo zostało doręczone 28 lutego 2020 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 10 marca 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH, w sklepie mieszczącym się w Olszewie-Borkach przy ul. Broniewskiego 12C, należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 100 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, których ilość nominalna jest inna niż 1 l/kg, 100 ml/g, stwierdzając brak uwidocznionych cen jednostkowych w przypadku wszystkich skontrolowanych partii artykułów, co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem

w sprawie uwidaczniania cen”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 13 marca 2020 r. (nr akt kontroli: DO.8361.39.2020).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 28 maja 2020 r., Mazowiecki WIIH poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, strona została pouczone również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr PO.125.C.50.2020.PC z dnia 26 czerwca 2020 r. (sygnatura: DO.8361.39.2020), Mazowiecki WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu naruszenia obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych towarów. Decyzja została odebrana w dniu 29 czerwca 2020 r.

Pismem z dnia 8 lipca 2020 r. (data stempla 8 lipca 2020 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji wraz z podaniem o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania. Strona w odwołaniu podniosła, że wymierzona kara jest zbyt wysoka, nie tylko ze względu na osiągnięte obroty miesięczne, lecz również ze względu na sytuację epidemiologiczną. Jednocześnie Strona wniosła o obniżenie kary pieniężnej do wysokości 500 zł zobowiązując się do usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2020 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 k.p.a., prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 129 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego dalej kpa (Dz. U. z 2020r . poz. 256 z późn. zm.) odwołanie wnosi się do właściwego organu odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał decyzję. Zgodnie z art. 129 § 2 kpa odwołanie wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. Z akt sprawy wynika, że decyzja organu I instancji została doręczona 29 czerwca 2020 r., natomiast odwołanie od decyzji zostało wniesione 9 lipca 2020 r. (data stempla) na adres Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ul. Sienkiewicza 3 00-015 Warszawa. Oznacza to, iż odwołanie zostało wniesione z naruszeniem art. 129 § 1 kpa. Niemniej jednak, należy mieć na względzie uregulowanie art. 65 § 2 kpa zgodnie z którym podanie wniesione do organu niewłaściwego przed upływem przepisane terminu uważa się za wniesione z zachowaniem terminu.

Z powyższego wynika, że Strona skutecznie złożyła odwołanie w przepisany terminie, a tym samym jej wniosek o przywrócenie terminu do rozpoznania odwołania jest bezprzedmiotowy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do Strony placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach jednostkowych łącznie 100 asortymentów produktów spośród 100 poddanych ocenie.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 1.500 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Należy przy tym mieć na uwadze, że brzmienie powołanego przepisu wyraźnie wskazuje, że przy wymiarze kary pieniężnej należy brać pod uwagę wszystkie wymienione w nim przesłanki.

Stopień naruszenia obowiązków jest to jedna z przesłanek wpływających na wymiar kary. Przy jej rozpatrywaniu, należy odwołać się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Cena jednostkowa jest z kolei

podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. Brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Ustalenia faktyczne poczynione przez Mazowieckiego WIIH wskazują, że Strona dopuściła się naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach w stosunku do 100 partii towarów spośród 100 poddanych badaniom. Ponadto osoba upoważniona do reprezentacji Strony (pracownik) pismem z dnia 13 marca 2020 r. oświadczyła: „*Odnosnie braku cen jednostkowych przy towarach wyjaśniam iż nie wiedziałam, że jest taki obowiązek prawny. Myślałam, że taki obowiązek jest tylko w sklepach spożywczych.*”. Sugeruje to, że w przypadku objęcia kontrolą większej ilości produktów, naruszenie w zakresie obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych zostałoby stwierdzone również w stosunku do 100 % badanych produktów. Stąd też, należy uznać za prawidłowe ustalenia dokonane przez organ I instancji, który stwierdził: „*Naruszenie dotyczyły wszystkich partii towarów sprawdzonych w toku kontroli, zatem należy je uznać za naruszenie znacznej wagi.*”

Kolejna przesłanka, wskazana w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach to dotychczasowa działalność przedsiębiorcy. Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym Strona prowadzi działalność gospodarczą od 20 marca 2017 r. Analizując powyższą przesłankę należy zauważyć, iż nie stwierdzono by Strona wcześniej naruszyła przepisy ustawy o informowaniu o cenach. Z drugiej jednak strony, okres prowadzenia działalności gospodarczej jest wystarczający aby Strona nabyła niezbędną wiedzę o obowiązkach jakie na niej ciąży, tym bardziej, że Strona została zawiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Organ zwraca przy tym uwagę, iż okres pomiędzy odebraniem zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli a jej rozpoczęciem wyniósł 10 dni, co w zupełności wystarczało na poszukiwanie i usunięcie stwierdzonych uchybień w odniesieniu do wszystkich produktów znajdujących się w sprzedaży.

Odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ww. ustawy należy stwierdzić, że Mazowiecki WIIH na podstawie posiadanych informacji o wielkości obrotu i przychodu strony prawidłowo uznał, że strona mieści się w kategorii mikroprzedsiębiorców, w myśl ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.).

Należy przy tym wskazać, że zgodnie z dyrektywą nr 98/6/WE kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, przy czym wszystkie trzy przesłanki należy traktować równorzędnie. Zdaniem Organu, kara wymierzona w oparciu o dyrektywy wymiaru kary określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach realizuje cele kary jakie są wskazane w w/w dyrektywie.

Zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe,

lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, zaś ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, która spełnia nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Co więcej należy zwrócić uwagę, że Strona pismem z dnia 13 marca 2020 r. zobowiązała się do usunięcia stwierdzonych naruszeń w terminie do 15 kwietnia 2020 r. i poinformowania o tym organ kontroli, jednakże organ nie otrzymał informacji o usunięciu uchybień. Podobnie, wnosząc odwołanie, Strona zobowiązała się do usunięcia stwierdzonych uchybień, jednakże nie poinformowała Organu by takie naruszenia zostały przez nią usunięte.

Z zebranego materiału nie wynika również, by na stronę była wcześniej nakładana administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie przez inny organ. Należy więc stwierdzić, że organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 kpa, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara została ustalona prawidłowo w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę

należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Karol Szczęsny,
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a

